

Številka: 007-527/2018

Ljubljana, 21. 11. 2018

EVA številka: 2018-2550-0103

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE
SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

**ZADEVA: Zakon o interventnih ukrepih pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo
in z odpadnimi nagrobnimi svečami**

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo ter 109/08, 55/09, 38/10-ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13-ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na redni seji dne sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o interventnih ukrepih pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami – nujna obravnava in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru.

Stojan Tramte
GENERALNI SEKRETAR

Priloge:

- Obrazložitev

Prejemniki sklepa:

- Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana
- Ministrstvo za finance, Župančičeva 3, 1000 Ljubljana
- Služba Vlade RS za zakonodajo, Mestni trg 4, 1000 Ljubljana

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

Predlagani zakon daje zakonsko podlago za interventno ukrepanje države, potrebno zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja, do katerega je privedlo kopičenje komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč v zbirnih centrih in skladiščih izvajalcev obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja oz. obdelave komunalnih odpadkov in pri upravljavcih pokopališč. Kasnejši sprejem zakona ima lahko

nepopravljive posledice, saj lahko zaradi nakopičene komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč pride do dejanskega onesnaženja okolja in ogrožanja zdravja ljudi. Kasnejši sprejem zakona pomeni tudi tveganje za neizpolnjevanje ciljev na področju ravnanja z odpadki, določenih na ravni Evropske unije, saj nakopičena komunalna odpadna embalaža otežuje ali celo onemogoča postopke recikliranja. Ker gre za tveganje, ki že obstoji, in ga je treba odpraviti v najkrajšem možnem času, Vlada Republike Slovenije predlaga, da se ob upoštevanju 143. in 144. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13 in 38/17), zakon sprejme po nujnem postopku.

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

Jure Leben, minister
Simon Zajc, državni sekretar
mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje
mag. Jana Miklavčič, vodja sektorja za odpadke
dr. Lucija Jukić Soršak, sekretar
mag. Tanja Pucelj Vidović, sekretar
Dušan Pichler, sekretar

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

Jure Leben, minister,
Simon Zajc, državni sekretar,
mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje

5. Kratek povzetek gradiva:

Iz podatkov Inšpektorata RS za okolje in prostor je razvidno, da se količine komunalne odpadne embalaže (9.060 t) in odpadnih nagrobnih sveč (1305 t) kopičijo pri izvajalcih obveznih občinskih gospodarskih javnih služb in nekaterih upravljavcih pokopališč.

Cilj predlaganega zakona je zagotoviti pravno podlago za interventno ukrepanje države, ker nakopičena komunalna odpadna embalaža in odpadne nagrobne sveče niso bile prevzete in obdelane v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z embalažo in odpadno embalažo ter ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami. Ti interventni ukrepi se izvedejo zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja ter zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

Predlagani zakon kot interventni ukrep določa, da ravnanje z nakopičeno komunalno odpadno embalažo in odpadnimi nagrobnimi svečami zagotovi Republika Slovenija.

Predlagani zakon določa tudi, da ima Republika Slovenija zaradi izvedbe interventnih ukrepov pravico in dolžnost izterjati vračilo stroškov zaradi izvedbe zgoraj opisanih interventnih ukrepov.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim	DA

	redom Evropske unije	
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

– I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna		–1.500.000		
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				

II. Finančne posledice za državni proračun

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
Ministrstvo za okolje in prostor	Ukrep št. 2550-17-0008 Naziv ukrepa Operativni program ravnanja z odpadki	170073 – Izvajanje operativnega programa ravnanja z odpadki	0	0
SKUPAJ				

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
Ministrstvo za okolje in prostor		153262 Program odprave posledic naravnih nesreč		1.500.000 EUR
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
II. Finančne posledice za državni proračun				
<p>Ob predpostavki, da družbe za ravnanje z odpadno embalažo in zbiralci odpadnih nagrobnih sveč ne bodo povečali intenzivnosti prevzemanja komunalne odpadne embalaže oziroma odpadnih nagrobnih sveč, je ocenjeni strošek prevzema teh odpadkov, obravnavanih s predlaganim zakonom, 1,5 mio eurov.</p>				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
/				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Da				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
/				
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:				
/				
Kratka obrazložitev				
/				
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:				
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:			NE	
<ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 				
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:				
<ul style="list-style-type: none"> - Skupnosti občin Slovenije SOS: NE - Združenju občin Slovenije ZOS: NE - Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE 				

<p>Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani: /</p> <p>Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani. /</p>	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
<p>Predlog Zakona o interventnih ukrepih pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za okolje in prostor, javna obravnava pa je potekala od 12. 10. do 26. 10. 2018. Pripombe, dane v času javne obravnave, so bile preučene, nekatere od njih pa tudi smiselno upoštevani v predlogu zakona.</p> <p>Po sprejetih pripombah in posvetu na Gospodarski zbornici je ministrstvo pripravilo novo besedilo predloga zakona in ga poslalo v ponovno javno obravnavo, ki je potekala od 30. 10. do 15. 11. 2018. Na podlagi prejetih pripomb je ministrstvo pripravilo besedilo predlaganega zakona.</p>	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	NE
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
<p>ALEŠ PRIJON DRŽAVNI SEKRETAR</p>	

PREDLOG
(EVA: 2018-2550-0103)

**ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH PRI RAVNANJU S KOMUNALNO ODPADNO
EMBALAŽO IN Z ODPADNIMI NAGROBNIMI SVEČAMI**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1 Ocena stanja

1.1.1 Opis dejanskega stanja

Iz podatkov Inšpektorata Republike Slovenije za okolje in prostor je razvidno, da količine komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč, ki se kopičijo pri izvajalcih obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja komunalnih odpadkov, izvajalcih obveznih občinskih gospodarskih javnih služb obdelave komunalnih odpadkov in upravljavcih pokopališč, ki lahko sami oddajajo odpadne nagrobne sveče zbiralcem odpadnih nagrobnih sveč, presegajo njihove zmožnosti predhodnega skladiščenja, skladiščenja ali začasnega skladiščenja, predstavljajo tveganje za zdravje ljudi in onesnaženje okolja ter onemogočajo doseganje okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

Podatki, ki jih je 49 izvajalcev javne službe zbiranja komunalnih odpadkov do dne 30. septembra 2018 sporočilo Inšpektoratu Republike Slovenije za okolje in prostor o količinah zbrane komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč v Republiki Sloveniji do tega datuma, so prikazani v tabeli 1.

Tabela 1: Do dne 30. septembra 2018 zbrane količine komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč (po vrstah)

vrsta odpadka	količina (v tonah)
mešana embalaža (15 01 06)	61.681
steklena embalaža (15 01 07)	20.978
papirna in kartonska embalaža ter embalaža iz lepenke (15 01 01)	9.785
lesena embalaža (15 01 03)	492
odpadne nagrobne sveče (15 01 06)	1305

Podatki o količinah komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč na dan 30. septembra 2018 na lokacijah izvajalcev javnih služb v Republiki Sloveniji, ker jih družbe za ravnanje z odpadno embalažo in zbiralci odpadnih nagrobnih sveč niso prevzeli, so prikazani v tabeli 2.

Tabela 2: Količine komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč, ki so bile na dan 30. septembra 2018 na lokacijah izvajalcev javnih služb (po vrstah)

vrsta odpadka	količina (v tonah)
mešana embalaža (15 01 06)	9.060
steklena embalaža (15 01 07)	2.109
papirna in kartonska embalaža ter embalaža iz lepenke (15 01 01)	387
lesena embalaža (15 01 03)	16
odpadne nagrobne sveče (15 01 06)	952

Deleži komunalne odpadne embalaže, ki ni bila prevzeta, znašajo od 3,9 % za papirno in kartonsko embalažo (15 01 01), 14,6 % za mešano komunalno odpadno embalažo (15 01 06) do 72 % za odpadne nagrobne sveče.

V tabeli 3 so prikazani podatki o izvajalcih javnih služb, pri katerih je največ mešane komunalne odpadne embalaže (15 01 06), ki ni bila prevzeta.

Tabela 3: Podatki o izvajalcih javnih služb, pri katerih je največ mešane komunalne odpadne embalaže (15 01 06), ki ni bila prevzeta

izvajalec javne službe	količina (v tonah)	delež v letu 2018 zbranih količin (v %)
Snaga, d. o.o.	2029	14,9
Publikus, d. o.o.	1502	32,7
Komunala Slovenj Gradec, d.o.o.	680	87,9

V tabeli 4 so prikazani podatki o izvajalcih javne službe, pri katerih je največ odpadnih nagrobnih sveč, ki niso bile prevzete.

Tabela 4: Podatki o izvajalcih javne službe, pri katerih je največ odpadnih nagrobnih sveč, ki niso bile prevzete

izvajalec javne službe	količina (v tonah)	delež v letu 2018 zbranih količin (v %)
SIMBIO, d. o. o.	224	182
Snaga, d. o. o.	127	164
Komunala Slovenska Bistrica, d. o. o.	87	263

Glede na podatke o količini nagrobnih sveč, ki so bile dane na trg v Republiki Sloveniji, je razvidno, da so pri nekaterih izvajalcih javne službe odpadne nagrobne sveče, ki bi morale biti prevzete že v preteklih letih.

1.1.2 Opis veljavne pravne ureditve

Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13 in 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ in 21/18 – ZNOrg; v nadaljnjem besedilu: ZVO-1) v sedmem odstavku 20. člena ureja razširjeno odgovornost proizvajalca. Ta določa, da Vlada RS s predpisom določi primere in pogoje, ko za pravno ali fizično osebo, ki v okviru dejavnosti razvija, izdeluje, predeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža izdelke, velja razširjena odgovornost proizvajalca. Ta prej navedenim osebam nalaga, da same (posamično) ali s skupnim izpolnjevanjem obveznosti delno ali v celoti zagotovijo takšno ravnanje z izdelki in odpadki, ki nastanejo po njihovi uporabi, da se spodbujajo ponovna uporaba izdelkov in preprečevanje odpadkov ter njihovo recikliranje in drugi postopki predelave.

Na podlagi sedmega odstavka 20. člena ZVO-1 je vlada sprejela ustrezne predpise, s katerimi je določila obveznost razširjene odgovornosti proizvajalca za določene skupine proizvodov oziroma odpadkov, ki nastanejo iz teh proizvodov. Tako je v Republiki Sloveniji razširjena odgovornost proizvajalcev uveljavljena za osem skupin izdelkov, in sicer za vozila, uvrščena v kategoriji M1 in N1, ter trikolesna motorna vozila, za električno in elektronsko opremo, baterije in akumulatorje, embalažo, nagrobne sveče, gume, zdravila in fitofarmaceutvska sredstva, ki vsebujejo nevarne snovi.

Določitev, da se razširjena odgovornost proizvajalca določi za električno in elektronsko opremo, baterije in akumulatorje ter motorna vozila kategorij M1 in N1, izhaja iz

ustreznih direktiv EU. Ravnanje z embalažo in odpadno embalažo ureja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži, ki pa še ne vsebuje zahtev za uvedbo razširjene odgovornosti proizvajalcev embalaže, nedavno uveljavljena Direktiva EU 2018/851 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2008/98/ES o odpadkih (UL L, št. 150, dne 14. junija 2018, str. 109) pa vsebuje takšno zahtevo tudi za embalažo in odpadke, ki iz nje nastanejo.

V 14. recitalu k omenjeni direktivi je navedeno, da sistem razširjene odgovornosti proizvajalca pomeni sklop ukrepov, ki jih sprejmejo države članice, s katerimi od proizvajalcev proizvodov zahtevajo, da nosijo finančno ali finančno in organizacijsko odgovornost za ravnanja v fazi odpadkov v življenjskem ciklu proizvoda, vključno z ločenim zbiranjem, sortiranjem in postopki obdelave. Ta obveznost lahko zajema tudi organizacijsko odgovornost in odgovornost prispevati k preprečevanju odpadkov ter k ponovni uporabljivosti proizvodov in njihovi reciklabilnosti. Proizvajalci proizvodov lahko obveznosti iz sistema razširjene odgovornosti proizvajalca izpolnjujejo posamično ali skupinsko.

1.1.2.1 Ureditev razširjene odgovornosti proizvajalcev na področju ravnanja s komunalno odpadno embalažo

V večini držav članic EU je ravnanje z embalažo in odpadno embalažo urejeno na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca, vendar pa sta sistem ravnanja z odpadno embalažo in obseg obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati proizvajalci embalaže, različna od države do države.

Na področju embalaže je razširjena odgovornost proizvajalca v Republiki Sloveniji na podlagi sedmega odstavka 20. člena ZVO-1 urejena z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17 in 60/18; v nadaljnjem besedilu: Uredba o embalaži). Ta poleg zahtev, povezanih s tehničnimi lastnostmi tovrstnih izdelkov zaradi varstva okolja, ureja tudi pravila ravnanja in druge pogoje za zbiranje, ponovno uporabo, predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže, vključno s plačevanjem v zvezi s tem predpisanih stroškov, za preprečevanje ali zmanjševanje kakršnega koli vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje, vključno z ravnanjem z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek (v nadaljevanju: komunalna odpadna embalaža). Komunalni odpadek je opredeljen v 5.3. točki 3. člena ZVO-1. Osebe, na katere se

nanaša razširjena odgovornost proizvajalca glede tehničnih lastnosti embalaže, so proizvajalci embalažnih materialov, proizvajalci embalaže in njeni pridobitelji. Osebe, na katere se nanaša razširjena odgovornost proizvajalca glede plačevanja stroškov ravnanja z odpadno embalažo, pa so embalerji, pridobitelji embaliranega blaga ter proizvajalci in pridobitelji embalaže, namenjene za polnjenje na prodajnem mestu, v določenih primerih pa tudi trgovci (v nadaljnjem besedilu: proizvajalci).

Obveznost prevzemanja komunalne odpadne embalaže od končnih uporabnikov embalaže in distributerjev (izvirnih povzročiteljev odpadne embalaže) je razdeljena med izvajalce obvezne občinske javne gospodarske službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov (ki od končnih uporabnikov embalaže prevzemajo večinoma komunalno odpadno embalažo) in družbe za ravnanje z odpadno embalažo (ki od končnih uporabnikov embalaže prevzemajo večinoma nekomunalno odpadno embalažo).

Po določbi prvega odstavka 39. člena Uredbe o embalaži morajo družbe za ravnanje z odpadno embalažo na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za vso odpadno embalažo, ki nastane po uporabi embalaže. Družbe za ravnanje z odpadno embalažo morajo od izvajalcev javne službe prevzemati odpadno embalažo, ki je zbrana kot ločena frakcija, ter odpadno embalažo, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov. Izvajalci javne službe pa morajo to odpadno embalažo v skladu z določbo prvega odstavka 18. člena Uredbe o embalaži oddati samo družbam za ravnanje z odpadno embalažo.

Končni uporabniki embalaže, ki so obenem tudi izvorni povzročitelji odpadne embalaže plačujejo le stroške zbiranja odpadne embalaže od kraja nastanka do zbirnega centra izvajalca javne službe ali družbe za ravnanje z odpadno embalažo, proizvajalci pa morajo plačati vse druge predpisane stroške: stroške prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe, distributerjev ali končnih uporabnikov embalaže in stroške ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja prevzete odpadne embalaže. V Uredbi o embalaži so kot proizvajalci, ki plačujejo stroške ravnanja z odpadno embalažo, določene osebe (embalerji, pridobitelji embaliranega blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže, namenjene za polnjenje na prodajnem mestu), ki dajo letno prvič v promet na območju Republike Slovenije več kot 15 t embalaže ali pa dajejo v promet, ne glede na količino, embalažo iz plastike iz polimerov iz vinil kloridov ali drugih halogeniranih olefinov, embalažo, v katero je embalirano nevarno blago, in, od letošnjega leta naprej, plastične nosilne vrečke.

V skladu z določbo 25. člena Uredbe o embalaži morajo prevzemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe vključno s stroški, ki jih mora družba za ravnanje z odpadno embalažo plačevati izvajalcem javne službe v skladu z določbami 19. člena uredbe, prevzemanje odpadne embalaže neposredno od distributerjev ali končnih uporabnikov ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže plačati zgoraj omenjeni proizvajalci za embalažo, ki jo sami uporabijo ali jo dajejo v promet v Republiki Sloveniji.

Proizvajalci, ki morajo plačevati stroške ravnanja z odpadno embalažo, lahko to obveznost izpolnijo na dva načina: ali se vključijo v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo ene od družb za ravnanje z odpadno embalažo (za kar ji plačujejo embalažnino) ali pa pod pogoji, kot jih določa uredba, vzpostavijo individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo. Višino embalažnine določa družba za ravnanje z odpadno embalažo, ki z vsakim posameznim proizvajalcem, ki se želi vključiti v njen skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, sklene pogodbo o tem. Družbe za ravnanje z odpadno embalažo delujejo kot gospodarske družbe, višina embalažnine pa vpliva na odločitev posameznega proizvajalca, s katero družbo za ravnanje z odpadno embalažo bo podpisal pogodbo. Glede na obveznost proizvajalca, da plačuje vse stroške ravnanja z odpadno embalažo, bi morala biti embalažnina določena tako visoko, da bi tudi dejansko pokrila vse stroške ravnanja s komunalno odpadno embalažo.

Gospodarska družba, ki želi izvajati skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, mora v skladu s 40. členom Uredbe o embalaži pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za ravnanje z odpadno embalažo. V Republiki Sloveniji deluje šest družb za ravnanje z odpadno embalažo. Uredba o embalaži določa, da mora v primeru, če ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, vsaka družba od vsakega izvajalca javne službe zagotoviti prevzem komunalne odpadne embalaže v deležu, ki je enak deležu embalaže, ločene po embalažnih materialih, ki so jo proizvajalci, ki so se v konkretno družbo vključili, dali na trg v Republiki Sloveniji v prvem četrtletju tekočega koledarskega leta, glede na celotno količino embalaže, ločeno po embalažnih materialih, ki so jo dali v istem obdobju na trg vsi proizvajalci, vključeni v katero koli družbo za ravnanje z odpadno embalažo. Uredba tudi določa, da mora izvajalec javne službe v enakem deležu vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem te odpadne embalaže.

Deleže prevzemanja komunalne odpadne embalaže skladno s petim odstavkom 19. člena Uredbe o embalaži za tekoče koledarsko leto določi Vlada RS s sklepom do 30. junija tekočega koledarskega leta po metodologiji, ki je opisana v prilogi 2B te uredbe. Po tej metodologiji se za določitev deležev uporabljajo podatki o količini embalaže, dane na trg v Republiki Sloveniji, ki so jih zavezanci za plačilo okoljske dajatve zaradi obremenjevanja okolja z odpadno embalažo (torej proizvajalci, ki so dali na trg več kot 15 ton embalaže, in tisti, ki so dali na trg embalažo iz PVC in plastične nosilne vrečke) posredovali Finančni upravi RS.

Uredba o embalaži v 19. in 26. členu ter od 39. do 45. člena ureja skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov, pri čemer v prvem odstavku 39. člena določa, da mora družba za ravnanje z odpadno embalažo na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za **vso odpadno embalažo**, ki nastane po uporabi embalaže, dane na trg v Republiki Sloveniji, razen za tisto odpadno embalažo, za katero proizvajalci sami zagotavljajo predpisano ravnanje v okviru vzpostavljenih individualnih sistemov.

1.1.2.2 Ureditev razširjene odgovornosti proizvajalcev na področju ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami

Na področju ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami je razširjena odgovornost proizvajalca podrobneje urejena v Uredbi o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami (Uradni list RS, št. 78/08; v nadaljnjem besedilu: Uredba o nagrobnih svečah). Ta uredba sicer ne ureja tehničnih lastnosti tovrstnih izdelkov zaradi varstva okolja in posledično ne določa tovrstnih obveznosti proizvajalcev nagrobnih sveč, ureja pa pravila ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami in plačilo s tem povezanih stroškov, da se zagotovijo njihovo ločeno zbiranje od drugih komunalnih odpadkov, recikliranje in drugi načini predelave.

Uredba o nagrobnih svečah določa obveznosti upravljavcev pokopališč in izvajalcev obveznih občinskih gospodarskih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, ki jih imajo glede zbiranja odpadnih nagrobnih sveč.

V 11. do 20. členu Uredbe o nagrobnih svečah je opredeljena razširjena odgovornost proizvajalcev za nagrobne sveče. Proizvajalec, pridobitelj in uvoznik nagrobnih sveč morajo za nagrobne sveče, ki jih dajejo v promet na območju Republike Slovenije, na svoje stroške zagotoviti zbiranje odpadnih nagrobnih sveč s strani izvajalcev javne

službe in upravljavcev pokopališč ter za zbrane odpadne nagrobne sveče na svoje stroške zagotoviti predelavo. Proizvajalec, pridobitelj ali uvoznik nagrobnih sveč, ki namerava svoje obveznosti izpolnjevati individualno, mora izdelati načrt ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami. V tem načrtu mora tudi navesti osebe, ki bodo zanj zbirale odpadne nagrobne sveče (zbiralca). Če ministrstvo z odločbo ugotovi skladnost načrta s predpisanimi zahtevami in izpolnjenost drugih predpisanih zahtev, proizvajalca, pridobitelja ali uvoznika vpiše v posebno evidenco in o tem izda potrdilo.

Več proizvajalcev, pridobiteljev ali uvoznikov lahko zaradi izpolnjevanja obveznosti, določenih v tej uredbi, pripravi skupni načrt ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami in pristopi k njegovemu izvajanju, če ima ta podobne vsebine kot že opisan (individualni) načrt. Navedene osebe določijo tudi nosilca skupnega načrta, ki v njihovem imenu vloži na ministrstvo vlogo za potrditev skupnega načrta. Tudi v tem primeru ministrstvo vpiše osebe, ki bodo pristopile k skupnemu načrtu, v posebno evidenco, če z odločbo potrdi skladnost načrta in ugotovi izpolnjenost drugih predpisanih zahtev, o tem pa izda vsem udeleženiim osebam potrdilo. Nosilca skupnega načrta je do določene mere mogoče primerjati z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki zagotavlja skupinsko ravnanje z odpadno embalažo za proizvajalce embalaže, ki je že bila opisana.

Uredba o nagrobnih svečah določa, da lahko odpadne nagrobne sveče od upravljavca pokopališča ali izvajalca obvezne občinske gospodarske službe ravnanja z določenimi vrstami komunalnih odpadkov prevzema le zbiralec, ta pa je dolžan tudi zagotoviti, da predelavo odpadnih nagrobnih sveč izvajajo le osebe, ki imajo ustrezno okoljevarstveno dovoljenje.

Uredba o nagrobnih svečah v tretjem in četrtem odstavku 19. člena ureja tudi primere, kjer prevzema odpadne nagrobne sveče od posameznega izvajalca javne službe več zbiralcev. V tem primeru ministrstvo na svoji spletni strani objavi deleže prevzemanja odpadnih nagrobnih sveč za posameznega zbiralca in druge informacije v zvezi s prevzemanjem odpadnih nagrobnih sveč. Pri določitvi deležev mora ministrstvo upoštevati, da je količina odpadnih nagrobnih sveč, katere prevzem mora zagotoviti posamezen zbiralec v določenem obdobju od izvajalca javne službe, enaka zmnožku količine odpadnih nagrobnih sveč, ki jo v tem obdobju zbere izvajalec javne službe, in deleža nagrobnih sveč, ki so jih dali proizvajalci, pridobitelji in uvozniki, za katere prevzema zbiralec odpadne nagrobne sveče, v promet v preteklem letu.

Zgoraj opisana ureditev se je izkazala za pomanjkljivo, saj ne ureja obveznosti nosilca skupnega načrta, če je teh več, oziroma pomanjkljivo ureja obveznosti zbiralcev, kadar jih je več. Zaradi tega bo ministrstvo predlagalo spremembo veljavne ureditve.

1.3 Razlogi za sprejem predloga zakona

1.3.1 Tveganje za zdravje ljudi in okolje

Občutno povečanje količin komunalne odpadne embalaže, ki pri izvajalcih javne službe ostajajo predhodno skladiščene ali skladiščene dalj časa, je resen higienski (zdravstveni) in okoljski problem, saj je komunalna odpadna embalaža onesnažena z ostanki hrane in pijač. Na prostem prihaja do pospešenega razkrajanja teh ostankov, kar je vzrok pogosto nevzdržnemu smradu. Hkrati ostanki hrane pritegujejo glodavce in žuželke ter predstavljajo idealne pogoje za njihovo hitro razmnoževanje. Zaradi prevelikih količin skladiščene komunalne odpadne embalaže je ponekod že prišlo do takšnega razmnoževanja glodavcev in žuželk, da so te začele vdirati v bližnje stanovanjske hiše. Vse manj obvladljivo razmnoževanje glodavcev in žuželk pa predstavlja povečano nevarnost za širjenje nalezljivih bolezni.

Velike količine skladiščene komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč povečujejo tudi požarno ogroženost, kar se je pred časom pokazalo pri požarih odpadkov v različnih krajih po Sloveniji.

Opisana tveganja se bodo ob nadaljnjem neustreznem prevzemanju komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč povečala, saj so skladiščne kapacitete nekaterih izvajalcev javne službe že presežene. Takšen scenarij lahko vodi do dodatnih okoljevarstvenih težav. Izvajalci javne službe bodo prisiljeni skladiščiti odpadke zunaj urejenih skladiščnih prostorov na neutrjenih in za vodo prepustnih površinah, kar lahko, poleg že navedenih težav, povzroči tudi ogrožanje podtalnice z izpiranjem snovi iz komunalne odpadne embalaže, ali pa bodo prenehali s pobiranjem komunalne odpadne embalaže pri izvornih povzročiteljih, ta pa se bo začela nabirati po mestih pred hišami in bloki (neapeljski sindrom). To bi pomenilo alarmantno znižanje higiensko-zdravstvenih razmer v naseljih.

Predelovalci teh odpadkov, zlasti tisti, ki izvajajo postopke sortiranja odpadne embalaže po posameznih materialih (glede na zahteve podjetij, ki izvajajo recikliranje ali druge postopke predelave), in edini delujoči predelovalec odpadnih nagrobnih sveč

v Sloveniji se po drugi strani soočajo s težavami glede premajhnih količin vhodnih odpadkov, zato je oteženo njihovo poslovanje (izgube, presežni delavci).

1.3.2 Tveganje za doseganje okoljskih ciljev

Z vidika doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki, določenih v Uredbi o embalaži in v Uredbi o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15 in 69/15), predstavlja težavo dejstvo, da predolgo skladiščenje komunalne odpadne embalaže na prostem povzroča zaradi vpliva UV-žarkov, ozona in padavinske vode degradacijo polimerov, ki sestavljajo velik del komunalne odpadne embalaže. S tem se izgublja njena uporabna in prodajna vrednost, saj odpadnih embalažnih materialov (različne vrste plastike, sestavljeni materiali – kompoziti) ni več mogoče reciklirati v produkte z visoko dodano vrednostjo, ampak jih je največkrat mogoče le še termično obdelati. Zaradi predolgega skladiščenja komunalne odpadne embalaže tudi ni mogoče izvajati predpisane hierarhije ravnanja z odpadki, v skladu s katero ima recikliranje odpadkov prednost pred drugo obdelavo (npr. termično obdelavo). V Republiki Sloveniji ni zadostnih kapacitet za termično obdelavo odpadkov, zato je treba odpadke, ki bi jih bilo mogoče reciklirati v Sloveniji, pošiljati v tujino. Navedeno pomeni še višje stroške obdelave, posledično pa še večjo nezaželenost prevzemanja tovrstne embalaže. Podobno velja za odpadne nagrobne sveče.

1.3.3 Kopičenje komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč

Večina družb za ravnanje z odpadno embalažo je v zadnjih mesecih povsem ustavila prevzem komunalne odpadne embalaže. Tako pri nekaterih izvajalcih javne službe nakopičene količine komunalne odpadne embalaže že presegajo njegove zmogljivosti predhodnega skladiščenja ali skladiščenje in povzročajo zgoraj predstavljena tveganja.

Podobno zbiralca odpadnih nagrobnih sveč teh ne prevzemata, ker nosilci skupnih načrtov prevzema finančno ne odobrijo. Zato pri nekaterih izvajalcih javne službe in upravljavcih pokopališč prihaja do kopičenja odpadnih nagrobnih sveč, ki že presega njihove zmogljivosti začasnega ali predhodnega skladiščenja. Po navedbah iz javne razprave je takšno stanje na področju odpadnih nagrobnih sveč zlasti posledica pomanjkanja kapacitet, do katerega je prišlo zaradi požara pri enem od dveh predelovalcev odpadnih nagrobnih sveč.

Do opisanega stanja na področju komunalne odpadne embalaže je v veliki meri privedlo nasprotujoče si razumevanje veljavne zakonske ureditve. Za družbe za ravnanje z odpadno embalažo sta sporna zlasti obseg njihovih obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati glede prevzemanja komunalne odpadne embalaže, in način določanja deležev odpadne embalaže, ki jo morajo prevzeti od izvajalcev javne službe. Družbe za ravnanje z odpadno embalažo menijo, da so dolžne prevzemati le tisto količino odpadne embalaže, ki je enaka količini embalaže, dane na trg, za katero so s proizvajalci sklenile ustrezno pogodbo, in da za naprtitev večjega obsega v ZVO-1 ni ustrezne zakonske podlage. Zaradi praga 15 ton za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo (ki pa ne velja za embalažo iz PVC, embalažo nevarnega blaga in plastične nosilne vrečke) naj ne bi dobile dovolj sredstev za svoje dejavnosti glede ravnanja z odpadno embalažo.

Vendar pa Uredba o embalaži v prvem odstavku 39. člena določa, da mora družba za ravnanje z odpadno embalažo na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za vso odpadno embalažo, ki nastane po uporabi embalaže, dane na trg v Republiki Sloveniji, razen za tisto odpadno embalažo, za katero proizvajalci sami zagotavljajo predpisano ravnanje v okviru svojih individualnih sistemov.

Prav tako je zakonska podlaga za takšno ureditev v 19. in 20. členu v povezavi z 82. členom ZVO-1. V 2. in 3. točki sedmega odstavka 20. člena ZVO-1 je zakonodajalec vlado namreč pooblastil, da predpiše način in pogoje za posamično ali skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov ter obseg obveznosti proizvajalcev izdelkov ali njihovih združenj ali drugih gospodarskih družb, s katerimi proizvajalci izdelkov izpolnjujejo svoje obveznosti, in cilje, ki jih morajo pri izpolnjevanju obveznosti dosegati.

Druge gospodarske družbe, s katerimi proizvajalci izpolnjujejo svoje obveznosti, so prav družbe za ravnanje z odpadno embalažo, ki so skladno s 40. členom Uredbe o embalaži pridobile okoljevarstveno dovoljenje za ravnanje z odpadno embalažo. Pri tem je njihova odločitev, da bodo zagotavljale skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, torej odločitev, da bodo pridobile okoljevarstveno dovoljenje, prostovoljna. Iz sistema skupnega izpolnjevanja obveznosti lahko tudi kadar koli izstopijo.

Ko družba za ravnanje z odpadno embalažo enkrat prostovoljno vstopi v sistem skupnega izpolnjevanja obveznosti, je seveda dolžna spoštovati vse predpisane

zahteve iz te uredbe. Teh obveznosti ni mogoče povsem enačiti z obveznostmi proizvajalcev, ki imajo sklenjene pogodbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo.

Pooblastilo vladi, da določi primere in pogoje razširjene odgovornosti, po naravi stvari obsega tudi pooblastilo, da določi kategorijo subjektov, za katere ta razširjena odgovornost sploh velja (podobno je vladi dana diskrecija, da določi povzročitelje obremenjevanja okolja, ki morajo zaradi obremenjevanja okolja pridobiti okoljevarstveno dovoljenje).

Predstavljeno nasprotujoče si razumevanje veljavne ureditve, skupaj z dolgotrajnostjo izvrševanja inšpekcijskih odločb po drugi osebi, onemogoča hitro ukrepanje v smeri zmanjšanja nakopičenih količin komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč.

1.4 Predpisi, ki urejajo to področje

Predpisi, ki urejajo to področje, so:

1. Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ in 21/18 – ZNOrg),
2. Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17 in 60/18),
3. Uredba o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami (Uradni list RS, št. 78/08),
4. Uredba o obvezni občinski gospodarski javni službi zbiranja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 33/17 in 60/18).
5. Uredba o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15 in 69/15).
6. Uredba o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 10/14, 54/15, 36/16 in 37/18).

1.5 Predpisi EU, ki vplivajo na področje urejanja

/

1.6 Mednarodni sporazumi, ki vplivajo na področje urejanja

/

1.7 Odločbe Sodišča Evropske unije, ki obravnavajo področje urejanja oziroma primerljivo ureditev

/

1.8 Razlogi, ki utemeljujejo potrebo po novem predpisu

Prekomerno nakopičene količine komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč pri izvajalcih javnih služb oziroma upravljavcih pokopališč terjajo hitro in interventno ukrepanje za zmanjšanje teh količin ter z njimi povezanih tveganj.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predlaganega zakona je zagotoviti pravno podlago za interventno ukrepanje države, ker komunalna odpadna embalaža in odpadne nagrobne sveče, ki so pri izvajalcih obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja komunalnih odpadkov oziroma obdelave komunalnih odpadkov in upravljavcih nekaterih pokopališč, niso bile prevzete na predpisan način, zato ni bilo zagotovljeno predpisano ravnanje s temi odpadki. Ti interventni ukrepi se izvedejo zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja ter zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki oziroma zmanjšanja tveganja zaradi njihovega nedoseganja.

2.2 Načela

Predlagani zakon temelji na 11. členu ZVO-1 (načelo subsidiarnega ukrepanja), po katerem država skrbi za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja in krije stroške odprave teh posledic tudi v primeru, ko posledic obremenjevanja okolja ni mogoče odpraviti drugače.

2.3 Poglavitne rešitve

S predlaganim zakonom se urejajo interventni ukrepi pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami v primeru, ko količina, ki ostaja pri izvajalcih javne službe, predstavlja tveganje za zdravje ljudi in onesnaževanje okolja ter doseganje predpisanih okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

2.3.1 Interventni ukrepi pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo

Predlagani zakon kot interventni ukrep določa, da ravnanje s komunalno odpadno embalažo, ki je na dan ogleda po uveljavitvi tega zakona na lokacijah izvajalcev javne službe in je niso prevzele družbe za ravnanje z odpadno embalažo, izvajalci javne službe pa je skladno z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18) niso sami oddali izvajalcu obdelave odpadkov, zagotovi Republika Slovenija.

Za izvedbo tega ukrepa bo inšpekcija, pristojna za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: inšpekcija), v 30 delovnih dneh od uveljavitve predlaganega zakona pri izvajalcih javne službe izvedla ogled lokacij. O tem bo na predpisan način obvestila izvajalce javne službe in družbe, pri čemer bo družbe za ravnanje z odpadno embalažo tudi pozvala, da se ogleda lahko udeležijo. Določeni so tudi podatki in dokumentacija, ki jo je izvajalec javne službe na dan ogleda dolžan predložiti inšpekciji.

Namen ogleda je, da se na kraju samem vidno označi predhodno skladiščeno ali skladiščeno komunalno odpadno embalažo, za katero bo ravnanje zagotovila Republika Slovenija.

Zaradi nemotene izvedbe interventnega ukrepa izvajalec javne službe po ogledu označenih odpadkov ne bo smel odvzemati odpadkov ali jih dodajati, druge odpadke pa bo moral predhodno skladiščiti ali skladiščiti tako, da bo označene odpadke mogoče prevzeti. Označenih odpadkov ne bo smel oddati družbam za ravnanje z odpadno embalažo, predal pa jih bo lahko le osebi, ki bo v imenu in za račun Republike Slovenije izvedla interventni ukrep, torej prevzela in obdelala označeno količino odpadkov. Iz enakega razloga je predvideno, da družbe za ravnanje z odpadno embalažo po ogledu ne bodo smele več prevzemati označenih odpadkov. Republika Slovenija ali ministrstvo samo seveda ne moreta in ne smeta prevzemati ter obdelovati odpadkov. Zato bo ministrstvo izbralo ustrezno osebo, ki izpolnjuje s predlaganim zakonom predpisane pogoje.

2.3.2 Interventni ukrepi pri ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami

Ureditev določitve interventnih ukrepov pri ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami je v principu enaka kot pri komunalni odpadni embalaži, le da upošteva z Uredbo o

ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami drugače predpisane zmogljivosti predhodnega skladiščenja pri izvajalcu javne službe in drugačen obseg obveznosti proizvajalca nagrobnih sveč. Razlike se nanašajo tudi na dejstvo, da v primeru odpadnih nagrobnih sveč izvajalec javne službe ali upravljavec pokopališča odpadne nagrobne sveče ni smel sam oddati izvajalcu obdelave. Prav tako je pomembno dejstvo, da niso predvideni ogledi vseh lokacij, kjer se predhodno ali začasno skladiščijo odpadne nagrobne sveče, temveč se ti izvedejo le pri nekaterih izvajalcih javne službe oziroma upravljavcih pokopališč, torej zgolj na lokacijah, za katere bo izvajalec javne službe ali upravljavec pokopališča sploh inšpekciji sporočil (poslal obvestilo), da so presežene kapacitete skladiščenja, in na katerih bodo količine predhodno ter začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč presežene tudi v sedmih dneh po tem, ko bodo vsi relevantni deležniki prejeli to obvestilo.

2.3.3 Povrnitev stroškov

Predlagani zakon določa, da ima Republika Slovenija zaradi izvedbe interventnih ukrepov pravico in dolžnost izterjati vračilo stroškov zaradi izvedbe opisanih interventnih ukrepov od družb za ravnanje z odpadno embalažo in nosilcev skupnih načrtov, ki z veljavnimi predpisi določene obveznosti niso izpolnili.

2.3.4 Drugo

Da bi se izognili morebitnim težavam glede prevzemanja komunalne odpadne embalaže, je s predlaganim zakonom predvidena tudi sprememba sedmega odstavka 20. člena ZVO-1, ki je namenjena temu, da se vzpostavi jasnejša zakonska podlaga za obveznosti, ki se zaradi razširjene odgovornosti lahko naložijo osebam, ki se s podzakonskimi predpisi opredelijo kot proizvajalci izdelkov oziroma obveznosti združenje proizvajalcev izdelkov ali drugih gospodarskih družb, s katerim proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo obveznosti.

Prav tako je predvidena uporaba interventnih ukrepov tudi v primeru, če bi po uveljavitvi predlaganega zakona prišlo do kopičenja komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč, za katere ne bi bilo zagotovljeno predpisano ravnanje.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Zaradi uveljavitve Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Ur. l. RS, št. 68/18) je v letu 2019 predvidena poraba sredstev državnega proračuna v višini 2,0 mio. eurov. Ta sredstva se bodo porabila za plačilo stroškov prevzemanja in obdelave odpadne komunalne embalaže, ki jo bodo izvajalci javne službe oddali izvajalcu obdelave odpadkov. Morebitna neporabljena sredstva se bodo porabila za plačilo izvedbe interventnih ukrepov po predlaganem zakonu.

Ob predpostavki, da družbe za ravnanje z odpadno embalažo in zbiralci odpadnih nagrobnih sveč ne bodo povečali intenzivnosti prevzemanja komunalne odpadne embalaže oziroma odpadnih nagrobnih sveč, je ocenjeni strošek prevzema teh odpadkov, obravnavanih s predlaganim zakonom, 1,5 mio eurov.

Predlagani zakon hkrati predvideva, da ima Republika Slovenija zaradi izvedbe interventnih ukrepov pravico in dolžnost, da uveljavi povračilo stroškov, ki bodo nastali zaradi prevzema in obdelave komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč.

Predlagani zakon nima finančnih posledic za druga javna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona bodo v letu 2019 prerazporejena iz PP 153262, projekt št. 2523-03-0002 Plazovi večjega obsega na PP 170073, projekt št. 2550-17-0008 Operativni program ravnanja z odpadki.

5 PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EU

Predlagani zakon ureja interventne ukrepe pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in odpadnimi nagrobnimi svečami. Predlagatelj nima informacij o tem, da bi druge države članice sprejele podobno zakonodajo. Ker gre za težavo, ki je specifična

za Republiko Slovenijo, predlog zakona ne vsebuje prikaza ureditve v drugih državah članicah.

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom Evropske unije.

6 PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

Izvrševanje predlaganega zakona nalaga delo Inšpektoratu Republike Slovenije za okolje in prostor ter Ministrstvu za okolje in prostor (javni razpis za izvedbo izvajalca), Državnemu odvetništvu Republike Slovenije pa postopke v zvezi z uveljavljanjem regresnih zahtevkov. Agencija RS za okolje bo morala po uradni dolžnosti spremeniti okoljevarstvena dovoljenja družbam za ravnanje z odpadno embalažo.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Po predlaganem zakonu imajo izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in upravljavec pokopališč dolžnost obveščanja ministrstva oziroma organov v njegovi sestavi ter dolžnost predložitve določenih podatkov oziroma dokumentacije ob predpisanem ogledu. Naložena so jim tudi nekatera obvezna ravnanja in prepovedi, povezane z označeno komunalno odpadno embalažo in odpadnimi nagrobnimi svečami, za katere bo ravnanje zagotovila Republika Slovenija.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predlagani zakon vsebuje ukrepe, ki imajo pozitivne posledice na okolje, saj bo odpravljeno tveganje za zdravje ljudi in okolje zaradi kopičenja komunalne odpadne embalaže ter odpadnih nagrobnih sveč. Predvidene rešitve prav tako pozitivno vplivajo na doseganje predpisanih okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlagani zakon neposredno za leto 2018 ne prinaša novih oziroma dodatnih obveznosti, ki bi bremenile gospodarstvo. Od vsebine pogodb, ki jih imajo družbe za ravnanje z odpadno embalažo oziroma nosilci skupnih načrtov, sklenjene s svojimi

pogodbenimi partnerji (proizvajalci izdelkov), je odvisna morebitna prevalitev regresnih zahtevkov, ki jih bo država zoper navedene uspešno uveljavila v civilnopravnih postopkih.

Domneva se, da bo zaradi jasnejše zakonske podlage za obveznosti družb za ravnanje z odpadno embalažo in nosilcev skupnih načrtov, s katerimi proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo zaveze razširjene odgovornosti proizvajalca, prišlo do vpliva na s pogodbo dogovorjene zneske med družbo za ravnanje z odpadno embalažo oziroma nosilcem skupnega načrta in posameznim proizvajalcem izdelka.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Zakon ne bo vplival na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlagani zakon ne bo imel posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Zakon na drugih področjih ne bo imel posledic.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Predlog Zakona o interventnih ukrepih pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za okolje in prostor od dne 12. oktobra 2018 do dne 26. oktobra 2018. Pripombe, podane v času javne obravnave, so bile proučene in nekatere od njih tudi smiselno upoštevane v predlogu zakona.

Po sprejetih pripombah in posvetu na Komunalni zbornici je ministrstvo pripravilo popravljeno besedilo predloga zakona in ga poslalo v ponovno javno obravnavo, ki je trajala od 30. oktobra 15. novembra 2018. Ministrstvo je proučilo prejete pripombe iz javne obravnave in nekatere upoštevalo pri pripravi predloženega besedila zakona.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bo spremljalo Ministrstvo za okolje in prostor.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Na spletni strani ministrstva sta bila za razpravo objavljena dva zakonska osnutka. Javna obravnava prvega osnutka je potekala od 12. oktobra do 26. oktobra 2018, drugega pa od 30. oktobra do 15. novembra 2018.

Po prvem zakonskem osnutku je bilo s strani izvajalcev javnih služb izpostavljeno, da časovna odmaknjenost trenutka, ki bi omogočal intervencijo po predlaganem zakonu ob situaciji na terenu ni sprejemljiva, zaradi česar je že v oktobru interventno spremenjena tudi Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo.

V času javne obravnave so na zakon poslali pripombe:

- izvajalci javne službe (samostojno in preko Zbornice komunalnega gospodarstva v Gospodarski zbornici Slovenije)
- 1 nevladna organizacija (Ekologi brez meja) in 1 civilna iniciativa (CI Zadobrova), 1 fizična oseba,
- Kostak d.o.o. in Snaga Maribor (izvajalec obdelave odpadkov)
- Združenje občin Slovenije in 1 občina,
- Družbe za ravnanje za ravnanje z odpadno embalažo (5) in Gospodarska zbornica Slovenije,
- Trgovinska zbornica Slovenije,
- GIZ CEROS
- GIZ skupne sheme, Zbiralci sveč, nosilec skupne sheme in izvajalec obdelave (Ekol d.o.o., Saubermacher d.o.o., Prons d.o.o.).

Po prvem zakonskem osnutku je bilo s strani izvajalcev javnih služb in GIZ CEROS izpostavljeno, da časovna odmaknjenost trenutka, ki bi omogočal intervencijo po predlaganem zakonu ob situaciji na terenu ni sprejemljiva, zaradi česar je bila že v oktobru interventno spremenjena tudi Uredba o embalaži.

Z izjemo družb za ravnanje z odpadno embalažo, je večina predstavnikov javnosti podprla tako sprejem zakona kot predlagane zakonske rešitve drugega osnutka. Podali pa so nekatere

pripombe, ki so bile v veliki meri upoštevane.

Zaradi zahtev enotnega trga EU ni bil upoštevan predlog o popolni odpravi oziroma prepovedi nekaterih plastičnih izdelkov (sveč, plastenik itd).

V drugem osnutku zakonskega besedila, ki je bilo objavljeno za drugo javno obravnavo, so bile upoštevane tudi nekatere pripombe iz prve javne obravnave, ki so bile sporne za družbe za ravnanje z odpadno embalažo oziroma nosilce skupnih shem (kot na primer vključitev določil Zakona o javnem naročanju in omogočanje konkuriranja vsem gospodarskim subjektom).

Posamezne zakonske rešitve, katerim so družbe za ravnanje z odpadno embalažo nasprotovale, pa so še vedno ohranjene. Tovrstne pripombe na oba osnutka zakona so poslale naslednje družbe za ravnanje z odpadno embalažo: Interseroh d.o.o., Gorenje surovina d.o.o. in Slopak d.o.o.; podobne pripombe je na drugi osnutek poslala tudi Gospodarska zbornica Slovenije (slednje se sicer razlikujejo od pripomb, ki jih je poslala Komunalna zbornica kot sekcija te iste Gospodarske zbornice). Na prvi osnutek sta smiselno podobne pripombe podali tudi družbi za ravnanje z odpadno embalažo tudi Dinos d.d. ter Recikel d.o.o.

Pripombe omenjenih subjektov, ki niso bile upoštevane se nanašajo na:

- določila o regresnem zahtevku (7. člen osnutka oziroma 9. člen predlaganega zakona)
- zakonsko podlago za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja (12. člen objavljenega osnutka oziroma 16 člen predlaganega zakona).

V točki 1.3.3. je pojasnjeno razhajanje pri razumevanju obveznosti družb za ravnanje z odpadno embalažo po veljavni pravni ureditvi, ki zajema tako normativno raven (ZVO-1 in Uredba o embalaži) kot vsebino in pomen že izdanih okoljevarstvenih dovoljenj. Bistvo razhajanj je v tem, da je večina družb za ravnanje z odpadno embalažo mnenja, da - kot se je izrazila ena od družb za ravnanje z odpadno embalažo, po sedanji normativni ureditvi za del odpadne embalaže »ni odgovoren nihče« ; hkrati pa družbe za ravnanje z odpadno embalažo kot sporno izpostavljajo tudi stališče, da so dolžne prevzemati vse, kar je bilo kot komunalna odpadna embalaža zbrano v okviru obvezne občinske javne službe zbiranja odpadkov (ne glede na morebitno vsebnost »primesi«). V zvezi z navedenim velja opozoriti, da tovrstnih pripomb ena od šestih družb za ravnanje z odpadno embalažo (Embakom d.o.o.) ni poslala, in da tudi iz siceršnjih ravnanj omenjene družbe za ravnanje z odpadno embalažo izhaja, da ta sprejema razlago, po kateri se obveznosti družb za ravnanje z odpadno embalažo že od vsega začetka nanaša na vso zbrano komunalno odpadno embalažo. Nenazadnje je strinjanje z obvezo prevzeti vso komunalno odpadno embalažo zaslediti tudi v tožbenih trditvah v civilnopравnih postopkih, ki jih nekatere od teh družb vodijo zoper državo. Ravno zaradi odločitev Upravnega sodišča iz leta 2018 država ni nadaljevala s prakso

inšpekcijskega ukrepanja zoper družbe za ravnanje z odpadno embalažo, temveč je nase prevzela dokazno breme o tem, kakšne so obveznosti družb za ravnanje z odpadno embalažo po veljavnih predpisih in upravnih odločbah. Takšna ureditev zaradi dokaznega bremena predstavlja manjše breme za družbe za ravnanje z odpadno embalažo in ne posega v njihove obstoječe javno-pravne obveznosti.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA I ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Pri pripravi predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki ali pravne osebe.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

Jure Leben, minister,
Simon Zajc, državni sekretar,
mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje.

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH PRI RAVNANJU S KOMUNALNO ODPADNO EMBALAŽO IN Z ODPADNIMI NAGROBNIMI SVEČAMI

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta zakon ureja interventne ukrepe pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami.

(2) Interventni ukrepi iz prejšnjega odstavka člena se izvedejo zaradi odvrnitve tveganja za onesnaževanje okolja in zdravja ljudi ter zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

2. člen

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. družba je družba za ravnanje z odpadno embalažo, ki ima okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo;
2. izvajalec javne službe je izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov ali izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja;
3. komunalna odpadna embalaža je odpadna embalaža, ki je komunalni odpadek v skladu s predpisom iz 1. točke tega člena;
4. nosilec skupnega načrta je nosilec izvajanja skupnega načrta ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami;
5. odpadne nagrobne sveče so nagrobne sveče v skladu s predpisom iz 4. točke tega člena;
6. upravljavec pokopališča je upravljavec pokopališča v skladu s predpisom iz 4. točke tega člena, ki oddaja odpadne nagrobne sveče neposredno zbiralcu odpadnih nagrobnih sveč;
7. zbiralec odpadnih nagrobnih sveč je zbiralec v skladu s predpisom iz 4. točke tega člena.

3. člen

Interventni ukrepi iz 1. člena tega zakona se nanašajo na:

1. vso komunalno odpadno embalažo, za katero do uveljavitve tega zakona ni bilo zagotovljeno ravnanje v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo in
2. vse odpadne nagrobne sveče, za katere do uveljavitve tega zakona ni bilo zagotovljeno ravnanje v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami.

II. INTERVENTNI UKREPI PRI RAVNANJU S KOMUNALNO ODPADNO EMBALAŽO

4. člen

(1) Inšpekcija, pristojna za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: inšpekcija), v 30 delovnih dneh od uveljavitve tega zakona pri izvajalcih javne službe izvede ogled

lokacij, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža. Inšpekcija najmanj tri delovne dni pred ogledom o tem obvesti izvajalce javne službe in družbe. Obvestilo vsebuje tudi poziv družbam, da se ogleda lahko udeležijo, in pojasnilo o namenu ter posledicah ogleda.

(2) Izvajalec javne službe na dan ogleda inšpekciji predloži:

1. seznam lokacij z navedbo imena katastrske občine in parcelnih števil, kjer predhodno skladišči ali skladišči komunalno odpadno embalažo, ločeno po frakcijah, skupaj s skico, na kateri je označeno mesto na parceli, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, in mesto na parceli, kjer je označena tudi lokacija komunalne odpadne embalaže, za katero je že začel postopek oddaje izvajalcu obdelave odpadkov (v nadaljnjem besedilu: za oddajo določeni odpadki) v skladu z 18. členom Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11, 18/14, 57/15, 103/15, 35/17 in 68/18),
2. evidenco o zbiranju odpadkov ali evidenco o njihovi obdelavi v skladu s predpisom, ki ureja odpadke,
3. dokumentacijo o za oddajo določenih odpadkih.

(3) Inšpekcija na podlagi ogleda odpadkov, evidence iz 2. točke prejšnjega odstavka in izjav udeležencev na ogledu ugotovi, ali gre za odpadno komunalno embalažo, zbrano v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, ali izločeno iz mešanih komunalnih odpadkov, v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov. Inšpekcija tudi oceni njeno okvirno količino, pri tem pa ne upošteva za oddajo določenih odpadkov.

(4) Izvajalec javne službe na ogledu vidno označi predhodno skladiščeno ali skladiščeno komunalno odpadno embalažo (v nadaljnjem besedilu: označeni odpadki), razen za oddajo določenih odpadkov.

(5) O ugotovitvah z ogleda inšpekcija nemudoma pisno obvesti ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo). Obvestilo vsebuje navedbo izvajalca javne službe, lokacije, kjer so predhodno skladiščeni ali skladiščeni označeni odpadki, za katere bo zagotovila ravnanje Republika Slovenija in oceno njihove okvirne količine.

(6) Izvajalec javne službe po ogledu:

1. od označenih odpadkov ne sme niti odvzeti odpadkov niti jih k njim dodajati,

2. druge odpadke predhodno skladišči ali skladišči tako, da je označene odpadke mogoče prevzeti,
3. označenih odpadkov ne sme oddati družbam,
4. označene odpadke odda samo osebi iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona.

(7) Družbe po ogledu ne smejo prevzemati označenih odpadkov.

5. člen

(1) Republika Slovenija zagotovi prevzem in obdelavo označenih odpadkov.

(2) Izvršitev obveznosti Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka zagotovi ministrstvo.

(3) Ministrstvo izbere osebo, ki bo v imenu Republike Slovenije in za njen račun prevzela ter obdelala označene odpadke.

(4) Oseba iz prejšnjega odstavka mora, poleg zahtev iz zakona, ki ureja javna naročila:

1. imeti ustrezno dovoljenje za izvajanje obdelave odpadne embalaže,
2. predložiti finančna zavarovanja v višini in trajanju, določenima v dokumentaciji za izbor in
3. zagotoviti, da stroški prevzema in obdelave označenih odpadkov ne presegajo 120 eurov na tono odpadkov.

(5) Prednost pri izboru iz tretjega odstavka tega člena ima oseba, ki zagotavlja sortiranje prevzetih označenih odpadkov in čim večji delež recikliranja ali drugih postopkov predelave sortiranih označenih odpadkov.

III. INTERVENTNI UKREPI PRI RAVNANJU Z ODPADNIMI NAGROBNIMI SVEČAMI

6. člen

(1) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča, ki v petih dneh od uveljavitve tega zakona ugotovita, da količina predhodno in začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč na njunih lokacijah presega zmogljivosti, določene v predpisu, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami, o tem nemudoma obvestita inšpekcijo,

nosilce skupnega načrta in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč, kar izkazujeta s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Nosilec skupnega načrta v sedmih dneh od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka zagotovi prevzem odpadnih nagrobnih sveč.

(3) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča po izteku roka iz prejšnjega odstavka nemudoma obvestita inšpekcijo, če količina predhodno in začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč na njunih lokacijah še presega zmogljivosti, določene v predpisu iz prvega odstavka tega člena, kar izkazujeta s potrdilom o oddani pošiljki..

(4) Inšpekcija v 30 delovnih dneh od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka pri izvajalcih javne službe in upravljavcih pokopališč izvede ogled lokacij, za katere iz obvestila izhaja, da količine predhodno skladiščenih ali začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč presegajo zmogljivosti, določene v predpisu iz prvega odstavka tega člena. Inšpekcija najmanj tri delovne dni pred ogledom o tem obvesti izvajalce javne službe, upravljavce pokopališč in nosilce skupnih načrtov. Obvestilo vsebuje tudi poziv nosilcem skupnih načrtov, da se ogleda lahko udeležijo, in pojasnilo o namenu ter posledicah ogleda.

(5) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča na dan ogleda inšpekciji predložita:

1. seznam lokacij z navedbo imena katastrske občine in parcelnih števil, kjer predhodno skladišči ali začasno skladišči odpadne nagrobne sveče, skupaj s skico, na kateri je označeno mesto na parceli, kjer so predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, in
2. evidenco o zbiranju odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ali evidenco o neposrednem oddajanju odpadnih nagrobnih sveč zbiralcu v skladu s predpisom iz prvega odstavka tega člena.

(6) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča na ogledu vidno označita predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče (v nadaljnjem besedilu: označene odpadne nagrobne sveče),

(7) Inšpekcija na podlagi ogleda, evidence iz 2. točke prejšnjega odstavka in izjav udeležencev oceni okvirno količino označenih nagrobnih sveč in o tem nemudoma pisno obvesti ministrstvo.

(8) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje navedbo izvajalca javne službe ali upravljavca pokopališča, lokacije, kjer so predhodno skladiščene ali začasno skladiščene označene odpadne nagrobne sveče in okvirno oceno njihove količine.

(9) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča po ogledu:

1. od označenih odpadnih nagrobnih sveč ne smeta niti odvzeti odpadkov niti jih k njim dodajati,
2. druge odpadke predhodno skladiščita ali začasno skladiščita tako, da je označene odpadne nagrobne sveče mogoče prevzeti,
3. označenih odpadnih nagrobnih sveč ne smeta oddati zbiralcem odpadnih nagrobnih sveč in
4. označene odpadne nagrobne sveče oddata samo osebi iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona.

(10) Zbiralci odpadnih nagrobnih sveč po ogledu ne smejo prevzemati označenih odpadnih nagrobnih sveč.

7. člen

(1) Republika Slovenija zagotovi prevzem in obdelavo označenih odpadnih nagrobnih sveč.

(2) Izvršitev obveznosti Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka zagotovi ministrstvo.

(3) Ministrstvo izbere osebo, ki bo v imenu Republike Slovenije in za njen račun prevzela ter obdelala označene odpadne nagrobne sveče.

(4) Oseba iz prejšnjega odstavka mora, poleg zahtev iz zakona, ki ureja javna naročila:

1. imeti ustrezno dovoljenje za izvajanje obdelave odpadnih nagrobnih sveč,
2. predložiti finančna zavarovanja v višini in trajanju, določenima v dokumentaciji za izbor in

3. zagotoviti, da stroški prevzema in obdelave označenih odpadnih nagrobnih sveč ne presegajo 200 eurov na tono odpadkov.

IV. POVRNITEV STROŠKOV

8. člen

(1) Republika Slovenija ima pravico in dolžnost od družb zahtevati vračilo stroškov zaradi izvedbe interventnih ukrepov iz 5. člena tega zakona.

(2) Republika Slovenija pri uveljavljanju vračila stroškov od posamezne družbe glede količine odpadkov, za katere je v skladu s tem zakonom zagotovila ravnanje namesto te družbe, upošteva zlasti količino zbrane in prevzete komunalne odpadne embalaže, količino odpadkov, ki jih je prevzela in obdelala oseba iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona ter akt o določitvi deležev prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe, izdanim na podlagi predpisa, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo.

(3) Družba, ki meni, da bi morala Republik Sloveniji plačati manj, ker je zavezanec za plačilo okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže Finančni upravi Republike Slovenije sporočil napačne podatke o družbi ali količini ali vrsti embalaže, dani v promet, lahko zahteva vračilo preveč plačanega le od tega zavezanca.

(4) Republika Slovenija ima pravico in dolžnost od nosilcev skupnega načrta zahtevati vračilo stroškov zaradi izvedbe interventnih ukrepov iz 7. člena tega zakona.

(5) Republika Slovenija pri uveljavljanju vračila stroškov od posameznega nosilca skupnega načrta, namesto katerega je v skladu s tem zakonom zagotovila ravnanje, upošteva zlasti:

1. količino nagrobnih sveč, ki so jih osebe, vključene v ta skupni načrt dale v promet v Republik Sloveniji,
2. količino odpadnih nagrobnih sveč, ki so jih zbrali izvajalci javne službe in upravljavci pokopališč,
3. količino odpadnih nagrobnih sveč, ki jih je prevzela in obdelala oseba iz tretjega odstavka prejšnjega člena,

4. podatke o celotni količini odpadnih nagrobnih sveč od izvajalcev javnih služb in upravljavcev pokopališč iz poročil o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami, ki jih je nosilec skupnega načrta posredoval ministrstvu v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami, in

5. razmerje med ocenjeno letno količino nagrobnih sveč, ki jih dajo v promet osebe, vključene v skupni načrt, in predvideno letno količino prevzetih odpadnih nagrobnih sveč iz njegovega skupnega načrta ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami.

(6) Pri uveljavljanju vračila stroškov iz prvega in četrtega odstavka tega člena se upoštevajo dejanski stroški, nastali zaradi zagotovitve predpisanega ravnanja s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami.

9. člen

Oseba iz tretjega odstavka 5. člena in oseba iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona ministrstvu v zvezi s prevzetimi in obdelanimi označenimi odpadki in odpadnimi nagrobnimi svečami pošlje:

1. dokumentacijo o tehtanju prevzetih označenih odpadkov in odpadnih nagrobnih sveč, iz katere mora biti razvidna količina označenih odpadkov in odpadnih nagrobnih sveč, prevzetih od posameznega izvajalca javne službe ali upravljavca pokopališča,
2. dokumentacijo o tehtanju oddanih obdelanih odpadkov, iz katere je razvidna količina oddanih obdelanih odpadkov,
3. podatke, ki se nanašajo na poslan račun in omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je navedena kot prevzemnik odpadkov,
4. podatke, ki se nanašajo na poslan račun in omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je navedena kot pošiljatelj odpadkov, ali ustrezne listine iz predpisa, ki ureja pošiljke odpadkov.

10. člen

(1) Določbe od 4. do 9. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če minister, pristojen za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: minister), po uveljavitvi tega zakona s sklepom ugotovi, da so na lokacijah, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, ali na lokacijah, kjer so predhodno ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, po uveljavitvi tega zakona ponovno presežene zmogljivosti skladiščenja v skladu s predpisi, ki urejajo embalažo in odpadno

embalažo, ter predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami, in je treba odvrniti tveganje za onesnaževanje okolja in zdravje ljudi ter doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

(2) Minister sprejme sklep iz prejšnjega odstavka na podlagi obvestila inšpekcije, da so na lokacijah iz prejšnjega odstavka presežene zmogljivosti skladiščenja v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z embalažo in odpadno embalažo ali z odpadnimi nagrobnimi svečami.

(3) Sklep iz prvega odstavka tega člena vsebuje navedbo lokacij, za katere so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, in odločitev o tem, da bo ravnanje z odpadki na teh lokacijah zagotovila Republika Slovenija v skladu s tem zakonom. Sklep se objavi na spletni strani ministrstva.

(4) Postopki, ki jih je inšpekcija zoper izvajalce javne službe, družbe, nosilce skupnih načrtov in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč zaradi skladiščenja, oddajanja in prevzemanja komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč do objave sklepa začela, a ne končala, na lokacijah, navedenih v sklepu, se ustavijo.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi, če izvajalec javne službe najkasneje do dne 1. aprila 2019 ministrstvu sporoči, da je zaradi dolgotrajnosti ali drugih upravičenih razlogov brez izbire končal postopek javnega naročanja, ki ga je za oddajo izvajalcu obdelave odpadkov vodil v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11, 18/14, 57/15, 103/15, 35/17 in 68/18).

V. NADZOR

11. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

12. člen

(1) Z globo od 20.000 do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. kot izvajalec javne službe ravna v nasprotju drugim ali četrtem odstavkom 4. člena tega zakona,
2. kot izvajalec javne službe ravna v nasprotju s 1., 2., 3. ali 4. točko šestega odstavka 4. člena tega zakona,
3. kot družba ravna v nasprotju s sedmim odstavkom 4. člena tega zakona,
4. kot izvajalec javne službe ali upravljavec pokopališča ravna v nasprotju petim ali šestim odstavkom 6. člena tega zakona,
5. kot izvajalec javne službe ali upravljavec pokopališča ravna v nasprotju s 1., 2., 3. ali 4. točko devetega odstavka 6. člena tega zakona,
6. kot zbiralec odpadnih nagrobnih sveč ravna v nasprotju z desetim odstavkom 6. člena tega zakona.

(2) Z globo od 15.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 1.500 do 3.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Za prekrške iz prvega odstavka tega člena se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje globe, določene s tem zakonom.

VII. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

13. člen

(1) Postopki, ki jih je inšpekcija zoper izvajalce javne službe in družbe zaradi skladiščenja, oddajanja in prevzemanja označenih odpadkov do uveljavitve tega zakona začela, pa niso pravnomočno končani, se ustavijo.

(2) Postopki, ki jih je inšpekcija zoper izvajalce javne službe, nosilce skupnih načrtov in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč zaradi skladiščenja, oddajanja in prevzemanja odpadnih nagrobnih sveč na lokacijah iz prvega odstavka 6. člena tega zakona do uveljavitve tega zakona začela, pa niso pravnomočno končani, se ustavijo.

14. člen

(1) V Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18 in 68/18) prenehajo veljati šesti in sedmi odstavek 18. člena ter sedmi in osmi odstavek 39. člena.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se šesti in sedmi odstavek 18. člena ter sedmi in osmi odstavek 39. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18 in 68/18) uporabljajo za postopke izbire izvajalca obdelave odpadkov, ki jih je izvajalec javne službe v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18 in 68/18) že začel, a do uveljavitve tega zakona še niso bili končani.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določbe od sedmega do šestnajstega odstavka 19. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18 in 68/18) uporabljajo za plačilo začasnega kritja stroškov obdelave komunalne odpadne embalaže, za katero so izvajalci javne službe do uveljavitve tega zakona že začeli postopek izbire izvajalca obdelave odpadkov v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18 in 68/18) in za postopke vračila teh stroškov.

15. člen

V Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ in 21/18 – ZNOrg) se sedmi odstavek 20. člena spremeni tako, da se glasi:

»(7) Vlada s predpisom določi pravno ali fizično osebo, ki v okviru dejavnosti razvija, izdeluje, predeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža izdelke, za katere velja razširjena odgovornost proizvajalca (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec izdelkov) in združenje proizvajalcev izdelkov ali drugo gospodarsko družbo, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo svoje obveznosti, pogoje za samostojno ali skupno izpolnjevanje

obveznosti in pogoje za združenje proizvajalcev izdelkov ali drugo gospodarsko družbo, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo svoje obveznosti. Proizvajalec izdelkov, ki sam izpolnjuje obveznosti in združenje proizvajalcev ali druga gospodarska družba, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo predpisane obveznosti, morajo delno ali v celoti zagotoviti takšno ravnanje z izdelki in odpadki, ki nastanejo po uporabi takšnih izdelkov, da se spodbujajo ponovna uporaba in preprečevanje odpadkov ter njihovo recikliranje in drugi postopki predelave. Obveznosti, ki jih proizvajalcu izdelkov in združenju proizvajalcev ali drugi gospodarski družbi, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo predpisane obveznosti, predpiše Vlada RS, se nanašajo zlasti na:

1. prevzem rabljenih izdelkov in odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov, zagotavljanje predpisanega ravnanja z njimi in plačilo s tem povezanih stroškov,
2. način in pogoje za posamično ali skupno izpolnjevanje obveznosti,
3. obseg obveznosti in cilje, ki jih morajo pri izpolnjevanju obveznosti dosegati,
4. vzpostavitev in zagotavljanje informacijskega sistema za spremljanje izvajanja obveznosti, in
5. obveščanje in seznanjanje javnosti z možnostmi ponovne uporabe izdelkov in recikliranja ter drugih načinov predelave odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov.«.

Doda se nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Osebe, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo izvajanje predpisanih obveznosti iz sedmega odstavka tega člena, zagotavljajo prevzemanje in ravnanje z vsemi odpadki, ki so nastali iz izdelkov, kakršne proizvajajo proizvajalci izdelkov, v skladu s predpisom iz sedmega odstavka tega člena. Posamezna oseba zagotavlja prevzemanje in ravnanje za delež odpadkov, ki je enak količniku med maso izdelkov, ki so jih dali na trg v Republiki Sloveniji proizvajalci izdelkov, vključeni v skupno izpolnjevanje predpisanih obveznosti te osebe, in maso izdelkov, ki so jo dali na trg v Republiki Sloveniji vsi proizvajalci izdelkov, vključeni v skupno izpolnjevanje predpisanih obveznosti.«.

16. člen

(1) Ministrstvo v postopkih spreminjanja okoljevarstvenega dovoljenja izdana družbam za ravnanje z odpadno embalažo na podlagi Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ in 21/18 – ZNOrg), ki so se začeli pa ne končali do uveljavitve tega zakona, po uradni dolžnosti in po

skrajšanem ugotovitvenem postopku v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, v 14 dneh od uveljavitve tega zakona spremeni okoljevarstvena dovoljenja, pri tem pa ne uporablja določb 78. člena zakona. Pritožba zoper dopolnilno odločbo ne zadrži izvršitve.

(2) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje spremeni tako, da iz njega izhaja obveznost družbe za ravnanje z odpadno embalažo, po kateri mora na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje z vso odpadno embalažo v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo.

17. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV PO ČLENIH

K 1. členu

V 1. členu predlaganega zakona so določeni nameni in cilji zakona. Namen predlaganega zakona je ureditev interventnih ukrepov pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami. Interventni ukrepi se izvedejo zaradi odvrnitve tveganja za onesnaževanje okolja in zdravja ljudi ter zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

K 2. členu

V 2. členu so določeni izrazi, ki so uporabljeni v predlaganem zakonu. Zakon ne vsebuje novih izrazov. Vsi so namreč že določeni v veljavnih in že omenjenih predpisih, in sicer v Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18 in 68/18), Uredbi o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami (Uradni list RS, št. 78/08) ter v Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13 in 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ in 21/18 – ZNOrg)ZVO-1. Zaradi tega se predlagani zakon pri določanju pomena posameznega uporabljenega izraza sklicuje na navedene predpise.

K 3. členu

V 3. členu predlaganega zakona je določen predmet, na katerega se nanašajo interventni ukrepi, določeni z zakonom.

Interventni ukrepi se bodo izvajali za vso komunalno odpadno embalažo, za katero do uveljavitve predlaganega zakona ni bilo zagotovljeno ravnanje, predpisano v Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo. V skladu z navedenim predpisom morajo izvajalci obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in izvajalci obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov vso zbrano komunalno odpadno embalažo predati izključno družbam za ravnanje z odpadno embalažo, te pa jo morajo prevzemati. Iz povedanega izhaja, da se bodo interventni ukrepi izvajali za ureditev ravnanja s komunalno odpadno embalažo, ki so jo izvajalci javne službe sicer zbrali, a je družbe za ravnanje z odpadno embalažo niso prevzele.

Interventni ukrepi se nanašajo tudi na odpadne nagrobne sveče, za katere do uveljavitve predlaganega zakona ni bilo zagotovljeno ravnanje, predpisano v Uredbi o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami. Odpadne nagrobne sveče morajo v skladu z navedenim predpisom od izvajalcev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in upravljavcev pokopališč, ki so se odločili, da bodo zbrane odpadne nagrobne sveče oddajali neposredno zbiralcu, prevzemati zbiralci odpadnih nagrobnih sveč. Tako kot pri komunalni odpadni embalaži, bodo tudi glede odpadnih nagrobnih sveč interventni ukrepi izvedeni za tiste odpadne nagrobne sveče, ki so jih izvajalci javne službe ali upravljavci pokopališč sicer zbrali, a jih zbiralci sveč niso prevzeli.

K 4. členu

V 4. členu predlaganega zakona so določeni ravnanje inšpekcije, pristojne za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: inšpekcija), obveznosti izvajalca javne službe in ravnanje družb za ravnanje z odpadno embalažo.

Inšpekcija mora v 30 delovnih dneh od uveljavitve predlaganega zakona pri izvajalcih javne službe izvesti ogled lokacij, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, zbrana v skladu z Uredbo o obvezni občinski gospodarski javni službi zbiranja komunalnih odpadkov, ali izločena iz mešanih komunalnih odpadkov, v skladu z Uredbo o odlagališčih odpadkov. Inšpekcija mora najmanj tri delovne dni pred ogledom o tem obvestiti izvajalce javne službe in družbe za ravnanje z odpadno embalažo. Obvestilo bo vsebovalo tudi poziv družbam za

ravnanje z odpadno embalažo, da se ogleda lahko udeležijo, in pojasnilo o namenu ter posledicah ogleda. Takšna ureditev je potrebna, saj se bosta na ogledu ugotovili lokacija in ocenila okvirna količina komunalne odpadne embalaže, ki ni bila niti prevzeta s strani družb za ravnanje z odpadno embalažo niti ni bila oddana izvajalcu obdelave v skladu z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18), zanjo pa bo ravnanje zagotovila Republika Slovenija na način, določen v 5. členu predlaganega zakona.

Zaradi čim hitreje ugotovitve dejanskega stanja predlagani zakon določa, da mora izvajalec javne službe na dan ogleda inšpekciji predložiti seznam lokacij (z navedbo imena katastrske občine in parcelnih števil), kjer predhodno skladišči ali skladišči komunalno odpadno embalažo (ločeno po frakcijah). Izvajalec javne službe bo moral do ogleda pripraviti in predložiti tudi skico, na kateri bo označeno mesto na parceli, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža. Ob tem bo moral upoštevati tudi lokacije in količine komunalne odpadne embalaže, za katere je v skladu z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18) že pred uveljavitvijo tega zakona začel postopek oddaje komunalne odpadne embalaže izvajalcu obdelave odpadkov. Izvajalec javne službe bo moral na ogledu predložiti tudi evidenco o zbiranju odpadkov ali evidenco o njihovi obdelavi. Obveznost vodenja teh evidenc določa Uredba o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15 in 69/15). Predložiti bo moral tudi dokumentacijo, povezano s komunalno odpadno embalažo, za katero je že začel postopek oddaje izvajalcu obdelave odpadkov v skladu z zgoraj navedeno uredbo. Zakon namreč upošteva dejstvo, da je bilo z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18) izvajalcem omenjenih obveznih občinskih javnih služb omogočeno, da ob upoštevanju predpisanih pogojev in postopka komunalno odpadno embalažo namesto družbe za ravnanje z odpadno embalažo sami neposredno oddajo izvajalcu obdelave odpadkov iz Uredbe o odpadkih. Zato v interventno ukrepanje države, ki bo temeljilo na predlaganem zakonu, ni vključena odpadna komunalna embalaža, za katero so izvajalci javne službe do uveljavitve tega zakona že začeli postopek za oddajo teh odpadkov izvajalcu obdelave odpadkov.

Izvajalec javne službe bo na ogledu vidno označil predhodno skladiščeno ali skladiščeno komunalno odpadno embalažo, za katero bo ravnanje zagotovila država, inšpekcija pa bo na podlagi ogleda, predloženih evidenc in izjav udeležencev ogleda ocenila okvirno količino teh odpadkov. Izvajalec javne službe in inšpekcija bosta

morala upoštevati, da se predvideni interventni ukrep ne nanaša na komunalno odpadno embalažo, za katero je izvajalec javne službe pred uveljavitvijo predlaganega zakona že začel postopek oddaje izvajalcu obdelave odpadkov, kot je navedeno zgoraj. Zato bo pred označitvijo komunalne odpadne embalaže inšpekcija na podlagi ogleda odpadkov, predloženih evidenc in izjav udeležencev ugotovila, ali gre za komunalno odpadno embalažo, zbrano v skladu z Uredbo o obvezni občinski gospodarski javni službi zbiranja komunalnih odpadkov, ali izločeno iz mešanih komunalnih odpadkov, v skladu z Uredbo o odlagališčih odpadkov, za katero bo nadaljnje ravnanje zagotovila Republika Slovenija.

Inšpekcija bo o označeni predhodno skladiščeni ali skladiščeni komunalni odpadni embalaži in o oceni okvirne količine komunalne odpadne embalaže nemudoma pisno obvestila ministrstvo, pristojno za varstvo okolja. Obvestilo, ki ga bo inšpekcija poslala ministrstvu, bo vsebovalo navedbo izvajalca javne službe (firmo, naslov itd.), lokacije, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, za katero bo ravnanje zagotovila Republika Slovenija, in ugotovljeno okvirno količino teh odpadkov.

Predlagani zakon uporablja izraz »ocena okvirne količine«, ker predhodno skladiščena oz. skladiščena komunalna odpadna embalaža pri izvajalcih javne službe v večini primerov ob prevzemu ni bila tehtana, njena količina pa tudi drugače ni bila dejansko ugotovljena. Natančna količina teh odpadkov bo znana šele potem, ko jih bo prevzela oseba, ki bo v imenu in za račun Republike Slovenije prevzela in izvedla predpisano ravnanje s takšnimi odpadki. Takšna ureditev je potrebna, saj vsi izvajalci javnih služb ne tehtajo komunalne odpadne embalaže ob prevzemu in oddaji, ampak se ti odpadki tehtajo samo ob oddaji v nadaljnje ravnanje. Ocena okvirnih količin je potrebna zaradi nadzora nad obveznostmi, ki skladno s šestim in sedmim odstavkom predlaganega člena veljajo za označeno komunalno odpadno embalažo. Dejanske količine oddanih odpadkov bodo določene s tehtanjem, ko jih bo prevzel izvajalec obdelave odpadkov. Zahteva za predložitev dokumentacije o tehtanju je predpisana v 9. členu predlaganega zakona.

Zaradi jasnosti predlagani zakon določa, da bo inšpektor na terenu upošteval, da je komunalna odpadna embalaža, za katero sicer veljajo obveznosti družb za ravnanje z odpadno embalažo tista, ki se kot odpadna embalaža ločeno zbira v skladu z Uredbo o obvezni občinski gospodarski javni službi zbiranja komunalnih odpadkov in tista, ki je

kot odpadna embalaža izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v skladu z Uredbo o odlagališčih odpadkov.

Predlagani zakon v šestem in sedmem odstavku obravnavanega člena določa obveznosti oziroma prepovedi za izvajalce javne službe in družbe za ravnanje z odpadno embalažo, ki jih morajo te upoštevati od ogleda, opravljenega po tem zakonu.

Izvajalec javne službe po ogledu od označenih odpadkov ne bo smel niti odvzemati odpadkov niti k njim dodajati novih, druge odpadke pa bo moral predhodno skladiščiti ali skladiščiti tako, da bo označene odpadke mogoče prevzeti. Označenih odpadkov ne bo smel oddati družbam za ravnanje z odpadno embalažo, temveč samo osebi, ki bo te odpadke prevzela in obdelala v imenu in za račun Republike Slovenije. Opisana ureditev je potrebna zaradi zagotovitve, da se količina označene komunalne odpadne embalaže ne bo povečala z novimi količinami, ki jih izvajalec javne službe še naprej zbira v okviru svojih predpisanih obveznosti, saj naj bi Republika Slovenija v okviru tega interventnega ukrepa zagotovila ravnanje le za označeno količino. Izvajalec bo moral druge odpadke skladiščiti tako, da ne bo preprečil dostopa do označenih odpadkov, saj bo tako omogočen njihov nemoten prevzem s strani osebe, ki bo te odpadke prevzemala in obdelala v imenu in za račun Republike Slovenije. Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo določa, da mora izvajalec javne službe te odpadke predati le družbi za ravnanje z odpadno embalažo, zaradi česar je bilo treba določiti, da ta obveznost ne velja za označeno komunalno odpadno embalažo, saj bo to obveznost prevzela Republika Slovenija. Zaradi istega razloga je v predlaganem zakonu določeno, da izvajalec javne službe te odpadke lahko odda le že omenjeni osebi, ki bo odpadke prevzela in obdelala v imenu in za račun Republike Slovenije.

Ker Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo določa tudi, da zbrano komunalno odpadno embalažo lahko prevzema le družba za ravnanje z odpadno embalažo, je bilo treba določiti, da te družbe po ogledu ne bodo več smele prevzemati označenih odpadkov. Seveda bodo v skladu s svojimi siceršnjimi obveznostmi, določenimi v Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, morale še naprej prevzemati komunalno odpadno embalažo, ki ni predmet interventnih ukrepov, določenih s predlaganim zakonom.

K 5. členu

V 5. členu predlaganega zakona je določena obveznost Republike Slovenije, da zagotovi prevzem in obdelavo označene komunalne odpadne embalaže, ki je pri izvajalcih javne službe.

To obveznost bo izvršilo ministrstvo. Ker pa ministrstvo samo ne more in ne sme prevzemati ter obdelovati odpadkov, bo v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, izbralo osebo, ki izpolnjuje pogoje, določene s tem zakonom, in pogoje, ki jih vsebuje tretji odstavek 5. člena predlaganega zakona. Izbrana oseba bo morala imeti ustrezno dovoljenje za izvajanje obdelave odpadne embalaže, ki se ga v Republiki Sloveniji pridobi na podlagi Zakona o varstvu okolja, v drugih državah članicah EU pa v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo. Izbrana oseba bo morala predložiti tudi finančna zavarovanja v višini in trajanju, določenem v dokumentaciji za izbor izvajalca. Izbrana oseba bo morala tudi zagotoviti, da stroški prevzema in obdelave komunalne odpadne embalaže ne bodo presegli 120 eurov na tono odpadkov.

Predlagani zakon v petem odstavku predlaganega 4. člena zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki določa, da bo imela pri izbiri prednost oseba, ki bo zagotavljala sortiranje prevzetih odpadkov in čim večji delež recikliranja ali drugih postopkov predelave sortirane odpadne embalaže.

K 6. členu

Zelo podobna ureditev, kot je določena za interventno ukrepanje v primeru neprevzete komunalne odpadne embalaže, je predvidena tudi za interventno ukrepanje v primeru odpadnih nagrobnih sveč, ki niso bile prevzete v skladu s predpisi. Tudi v tem primeru bo izvedbo interventnih ukrepov zagotovila Republika Slovenija. Za razliko od nakopičene komunalne odpadne embalaže je v predlaganem četrtem odstavku 6. člena predvideno, da bo do označitve nakopičenih odpadnih nagrobnih sveč na ogledu lokacij prišlo le v primerih, ko bodo količine predhodno in začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč na lokacijah izvajalca javne službe ali upravljavca pokopališča presežene tudi v sedmih dneh po tem, ko bodo vsi relevantni deležniki prejeli obvestilo o preseženih kapacitetah skladiščenja. Te kapacitete začasnega skladiščenja oziroma skladiščenja so določene u z Uredbo o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami.

Inšpekcija bo o ogledu obvestila izvajalce javne službe in upravljavce pokopališč, nosilce skupnih načrtov pa bo pozvala, da se ogleda lahko udeležijo. Obvestilo in poziv bosta vsebovala tudi pojasnilo o namenu in posledicah ogleda.

Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča imata v zvezi z izvedbo ogleda in ravnanjem po ogledu zelo podobne obveznosti, kot jih ima izvajalec javne službe v primeru komunalne odpadne embalaže. Inšpekciji morata predložiti seznam lokacij in skico ter evidenco o zbiranju odpadkov v skladu Uredbo o odpadkih, ali evidenco o neposrednem oddajanju odpadnih nagrobnih sveč zbiralcu, v skladu Uredbo o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami. Pri dokumentaciji, ki se zahteva, je upoštevano tudi, da predpis, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami, za razliko od Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, ne omogoča, da bi izvajalec javne službe ali upravljavec pokopališča odpadne nagrobne sveče sam oddal izvajalcu obdelave, zaradi česar v zvezi s tem seveda ni mogoče zahtevati dokumentacije.

Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča bosta morala na ogledu vidno označiti predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, inšpekcija pa bo na podlagi ogleda odpadnih nagrobnih sveč, predložene evidence in izjav udeležencev ocenila okvirno količino teh odpadkov ter o tem nemudoma pisno obvestila ministrstvo.

Zaradi omogočanja izvedbe interventnega ukrepa, ki ga bo namesto nosilcev skupnih načrtov zagotovila Republika Slovenija, so izvajalcem javne službe, upravljavcem pokopališč in zbiralcem odpadnih nagrobnih sveč naprtene enake obveznosti glede ravnanja z označeno količino nakopičenih odpadkov kot izvajalcem javne službe in družbam za ravnanje z odpadno embalažo glede ravnanja z označeno nakopičeno komunalno odpadno embalažo.

K 7. členu

Tudi v primeru odpadnih nagrobnih sveč bo izvršitev obveznosti Republike Slovenije zagotovilo ministrstvo, ki bo za izvedbo interventnega ukrepa po enakem postopku kot za komunalno odpadno embalažo izbralo osebo, ki bo poleg pogojev, določenih z zakonom, ki ureja javno naročanje, izpolnjevala tudi pogoje, določene s predlaganim zakonom. Ti so smiselno enaki kot za osebo, ki bo prevzela in obdelala komunalno odpadno embalažo. Izbrana oseba bo morala tudi zagotoviti, da stroški prevzema in obdelave odpadnih nagrobnih sveč ne bodo presegli 200 eurov na tono odpadkov.

K 8. členu

Predlagani zakon v 8. členu ureja regresni zahtevki države za primere, ko je ta iz razlogov, opredeljenih v drugem odstavku 1. člena predlaganega zakona, zagotovila izvedbo interventnih ukrepov pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo ali z odpadnimi nagrobnimi svečami.

V prvem in v četrtem odstavku 8. člena predlaganega zakona sta vzpostavljeni pravica in dolžnost države, da od posamezne družbe za ravnanje z odpadno embalažo oziroma nosilca skupnega načrta, namesto katerega je zagotovila predpisano ravnanje, izterja stroške, ki so pri tem nastali.

Predlagani zakon določa merila za opredelitev višine regresnega zahtevka države ob upoštevanju veljavne ureditve področja ravnanja z odpadki, in sicer za ravnanje s komunalno odpadno embalažo v drugem odstavku, za ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami pa v petem odstavku obravnavanega člena.

Delež posamezne družbe za ravnanje z odpadno embalažo, v katerem je ta dolžna zagotavljati pobiranje komunalne odpadne embalaže, se po uredbi, ki ureja embalažo in odpadno embalažo, določi ob upoštevanju podatkov, ki so jih zavezanci sporočili Finančni upravi Republike Slovenije, kar je bilo upoštevano tudi pri izdaji Sklepa o določitvi deležev prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za leto 2018 (Uradni list RS, št. 44/18). Zato je v predlaganem tretjem odstavku predvideno napotilo družbi za ravnanje z odpadno embalažo, katere delež prevzemanja komunalne odpadne embalaže za leto 2018, določen z omenjenim sklepom, je bil po njenem mnenju večji, kot bi bil, če bi zavezanci za okoljsko dajatev Finančni upravi Republike Slovenije sporočili pravilne podatke o družbi za ravnanje z odpadno embalažo ali količini ali vrsti embalaže, dane v promet, da vračilo v regresnih postopkih morebiti preveč plačanega zneska državi izterja od tiste osebe, za katero meni, da je Finančni upravi Republike Slovenije sporočila napačne podatke.

Pri uveljavljanju regresnega zahtevka se skladno z določbo šestega odstavka predlaganega zakona upoštevajo dejanski stroški, ki bodo z oddajo komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč izvajalcem obdelave nastali državi.

K 9. členu

V 9. členu predlaganega zakona je določena obveznost osebe ali več njih, ki jo bo ministrstvo izbralo za izvedbo interventnih ukrepov, da ministrstvu pošlje predpisano dokumentacijo, in sicer dokumentacijo o tehtanju prevzete odpadne embalaže in

odpadnih nagrobnih sveč, dokumentacijo o tehtanju oddanih obdelanih odpadkov ter podatke o evidenčnih listih ali drugih ustreznih listinah, s katerimi bo v povezavi z izdanim računom obdelave mogoče identificirati prevzemnika odpadkov in pošiljatelja odpadkov. Pri tem je treba upoštevati, da je vsebina evidenčnih listov določena v Uredbi o odpadkih, vsebina drugih ustreznih listin pa v Uredbi (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov.

K 10. členu

V 10. členu predlaganega zakona je predvideno, da se interventni ukrepi pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo, določeni v 5. členu predlaganega zakona, in interventni ukrepi pri ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami, določeni v 7. členu predlaganega zakona, lahko izvajajo tudi po uveljavitvi predlaganega zakona, če bodo izpolnjeni predpisani pogoji. Zaradi tega predlagani zakon v prvem odstavku obravnavanega člena predvideva smiselno uporabo določb od 4. do 9. člena.

Do ponovnega interventnega ukrepanja države bo prišlo, če bo minister, pristojen za varstvo okolja, s sklepom ugotovil da so na lokacijah, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, ali na lokacijah, kjer so predhodno ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, po uveljavitvi tega zakona ponovno presežene zmogljivosti skladiščenja v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo in Uredbo o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami, in je treba odvrniti tveganje za onesnaževanje okolja in zdravje ljudi ter doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki. Predvideno je, da minister sprejme sklep na podlagi obvestila inšpekcije o izpolnjenosti pogojev.

V tretjem odstavku obravnavanega člena je določena tudi vsebina sklepa ministra. Ta naj bi vseboval navedbo lokacij, za katere so izpolnjeni pogoji za interventno ukrepanje, odločitev o tem, da bo ravnanje z odpadki na teh lokacijah zagotovila Republika Slovenija v skladu s predlaganim zakonom. Sklep bo začel učinkovati z objavo na spletni strani ministrstva.

Da ne bi vzporedno tekla dva postopka za isto lokacijo (običajni inšpekcijski postopek in postopek interventnega ukrepanja države), je v predlaganem četrtem odstavku predvideno, da se po objavi sklepa ministra iz predlaganega tretjega odstavka tega člena ustavijo postopki, ki jih je zoper izvajalce javne službe, družbe za ravnanje z odpadno embalažo, nosilce skupnih načrtov in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč zaradi skladiščenja, oddajanja in prevzemanja komunalne odpadne embalaže ali

odpadnih nagrobnih sveč na lokacijah, ki jih zajema sklep ministra, vodila inšpekcija. Z objavo sklepa se bodo namreč začeli postopki interventnih ukrepov pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami, predvideni s predmetnim zakonom.

V tem členu je določena tudi možnost, da se interventni ukrepi izvedejo tudi za komunalno odpadno embalažo, za katero je izvajalec javne službe v skladu z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18) že začel postopek oddaje izvajalcu obdelave odpadkov, vendar pa ta izbirni postopek zaradi dolgotrajnosti ali drugih razlogov, ki niso na strani izvajalca javne službe, v doglednem času ni pripeljal do končne izbire izvajalca obdelave, zaradi česar se je izvajalec javne službe v skladu z določili zakona, ki ureja javno naročanje, odločil, da bo brez izbire končal postopek javnega naročanja. Vendar predlagani zakon vsebuje časovno omejitev, saj določa, da v tovrstnih primerih država interventne ukrepe izvede le, če je izvajalec javne službe svojo odločitev o končanju postopka javnega naročanja ministrstvu sporočil najkasneje do dne 1. aprila 2019.

K 11. členu

V 11. členu predlaganega zakona je določeno, da opravlja nadzor nad izvajanjem zakonskih določb inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

K 12. členu

V 12. členu predlaganega zakona so določene globe za izvajalce javne službe, družbe za ravnanje z odpadno embalažo, upravljavce pokopališč in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč ter njihove odgovorne osebe, če bodo ravnali v nasprotju z določbami zakona.

K 13. členu

V 13. členu predlaganega zakona je določeno, da se ustavijo postopki, ki jih je inšpekcija zoper izvajalce javne službe, družbe za ravnanje z odpadno embalažo, nosilce skupnih načrtov in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč do uveljavitve tega zakona začela, ne pa tudi končala. Ustavitev postopkov se nanaša le na tiste postopke, ki so bili začeti zaradi skladiščenja, oddajanja in prevzemanja komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč, in ne na vse postopke zoper omenjene osebe. Hkrati je v zvezi z odpadnimi nagrobnimi svečami upoštevano dejstvo, da bo do intervencijskega ukrepanja države prišlo le pri nekaterih izvajalcih javne službe oziroma upravljavcih pokopališč. Zato je v predlogu določeno, da se

inšpekcijski postopki ustavijo zgolj za tiste lokacije, za katere je izvajalec javne službe ali upravljavec pokopališča sploh sporočil (poslal obvestilo), da so presežene kapacitete skladiščenja in na katerih bodo količine predhodno in začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč presežene tudi v sedmih dneh po tem, ko bodo vsi relevantni deležniki prejeli to obvestilo.

K 14. členu

V 14. členu predlagani zakon razveljavlja določila Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18), uvedena zaradi nakopičene komunalne odpadne embalaže pri nekaterih izvajalcih javne službe, ki so tem pod določenimi pogoji omogočala interventno ukrepanje na način, da so lahko sami izbrali izvajalca obdelave odpadkov, ki so mu oziroma bodo oddali komunalno odpadno embalažo, ki se je nakopičila do te mere, da so bile njegove kapacitete predhodnega skladiščenja oziroma skladiščenja ob uveljavitvi omenjene uredbe presežene. Tako kot do uveljavitve omenjene uredbe tudi po uveljavitvi tega zakona izvajalci javne službe teh odpadkov ne bodo več smeli oddajati neposredno izvajalcem obdelave (razveljavljen je šesti in sedmi odstavek 18. člena ter sedmi in osmi odstavek 39. člena omenjene uredbe). Vendar pa zakon v predlaganem drugem odstavku 14. člena upošteva, da nekateri že začeti postopki oddaje javnega naročila pri izvajalcih javne službe zaradi potencialne dolgotrajnosti postopkov še ne bodo vodili do končne izbire izvajalca obdelave. V ta namen za že začete postopke podaljšuje rok za uporabo sicer razveljavljenih določil 18. in 39. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo. Prav tako se bodo po njihovi razveljavitvi še vedno uporabljala določila 19. člena omenjene uredbe, ki se nanašajo na začasno kritje stroškov obdelave odpadkov s strani države in na postopke vračila plačanih stroškov obdelave od družb za ravnanje z odpadno embalažo.

K 15. členu

S 15. členom predlaganega zakona se jasneje ureja zakonska podlaga za obveznosti, ki se zaradi razširjene odgovornosti lahko naložijo osebam, ki se s podzakonskimi predpisi opredelijo kot proizvajalci izdelkov, oziroma obveznosti združenj proizvajalcev izdelkov ali drugih gospodarskih družb, s katerim proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo obveznosti. V ta namen se predlaga sprememba sedmega odstavka 20. člena Zakona o varstvu.

V predlaganem drugem odstavku 15. člena je Zakon o varstvu okolja dopolnjen tudi z novim desetim odstavkom, v katerem je zaradi večje jasnosti zakonske podlage

določeno, da osebe, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo izvajanje predpisanih obveznosti, zagotavljajo prevzemanje in ravnanje z vsemi odpadki, ki so nastali iz izdelkov, kakršne proizvajajo proizvajalci izdelkov, in sicer v skladu s predpisom, izdanim na podlagi sedmega odstavka 20. člena Zakona o varstvu okolja. To so predpisi, ki podrobneje urejajo razširjeno odgovornost proizvajalcev določenih vrst izdelkov. Med njimi sta tudi zgoraj navedena Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo in Uredba o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami. Posamezna oseba zagotavlja prevzemanje in ravnanje za delež odpadkov, ki je enak količniku med maso izdelkov, ki so jih dali na trg v Republiki Sloveniji proizvajalci izdelkov, vključeni v skupno izpolnjevanje predpisanih obveznosti te osebe, in maso izdelkov, ki so jo dali na trg v Republiki Sloveniji vsi proizvajalci izdelkov, vključeni v skupno izpolnjevanje predpisanih obveznosti

K 16. členu

Zato je v drugem odstavku predlaganega 14. člena določeno tudi, da ministrstvo po uradni dolžnosti in po skrajšanem postopku, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, družbam za ravnanje z odpadno embalažo spremeni že izdana okoljevarstvena dovoljenja. Ker je namen zakona ureditev intervencijskih ukrepov pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo, je v tem členu predlaganega zakona določen rok za spremembo okoljevarstvenih dovoljenj 14 dni od uveljavitve zakona, določen pa je tudi drugačen postopek spremembe okoljevarstvenih dovoljenj, kot je za spremembe okoljevarstvenih dovoljenj predpisan v 78. členu Zakona o varstvu okolja. Sprememba okoljevarstvenih dovoljenj je potrebna zaradi uskladitve okoljevarstvenih dovoljenj s predlaganim zakonom, zaradi česar je, ker v ta namen ni treba ugotavljati dejstev, predpisan skrajšan ugotovitveni postopek. Pritožba zoper odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja zaradi nujnosti ne zadrži izvršitve.

K 17. členu

V 17. členu predlaganega zakona je urejen *vacatio legis*, ki je zaradi interventne narave zakona naslednji dan po uveljavitvi zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Spreminja se 20. člen Zakona o varstvu okolja okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ in 21/18 – ZNOrg).

20. člen

(ravnanje z odpadki)

(1) Povzročitelj onesnaževanja mora upoštevati vsa pravila ravnanja z odpadki, ki so potrebna za preprečevanje odpadkov in zagotavljanje predelave odpadkov ali njihovo odstranjevanje, če predelava ni mogoča.

(2) Pravna ali fizična oseba, ki predeluje ali odstranjuje svoje odpadke ali odpadke drugih povzročiteljev po predpisanih postopkih, mora za to imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom.

(3) Pravna ali fizična oseba, ki zbira ali prevaža odpadke ali z njimi trguje ali jih posreduje, mora imeti za zbiranje, prevažanje ali trgovanje z odpadki ali za njihovo posredovanje odločbo ministrstva o izpolnjevanju pogojev in biti vpisana v evidenco oseb iz četrtega odstavka 104. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo izda osebi iz prejšnjega odstavka odločbo na podlagi vloge, ki vsebuje dokazila o izpolnjevanju pogojev iz predpisa iz petega odstavka tega člena, ministrstvo pa jo vpiše v evidenco iz 104. člena tega zakona, ko odločba postane pravnomočna.

(5) Vlada s predpisom določi pravila ravnanja in druge pogoje za ravnanje z odpadki, nanašajo pa se zlasti na:

1. preprečevanje odpadkov,
2. razvrščanje odpadkov na sezname,
3. načine ravnanja z odpadki,
4. pogoje za pridobitev potrdila iz tretjega odstavka tega člena,
5. pogoje za pridobitev predpisanih dovoljenj,
6. načrtovanje, gradnjo in obratovanje naprav za ravnanje z odpadki,
7. usposobljenost oseb za ravnanje z odpadki,
8. ukrepe, povezane s prenehanjem delovanja naprav za ravnanje z odpadki in
9. vodenje evidenc o odpadkih in ravnanju z njimi ter način poročanja ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(6) Vlada pri določanju pravil ravnanja in drugih pogojev za ravnanje z odpadki v predpisih iz prejšnjega odstavka upošteva tudi najboljše razpoložljive tehnike in zaključke o BAT ter določi podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena in vloge iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Vlada s predpisom določi primere in pogoje, ko za pravno ali fizično osebo, ki v okviru dejavnosti razvija, izdeluje, predeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža izdelke (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec izdelkov), velja razširjena odgovornost proizvajalca. Proizvajalec izdelkov mora delno ali v celoti zagotoviti takšno ravnanje z izdelki in odpadki, ki nastanejo po uporabi teh izdelkov, da se spodbujajo ponovna uporaba in preprečevanje odpadkov ter njihovo recikliranje in drugi postopki predelave, nanašajo pa se zlasti na:

1. prevzem rabljenih izdelkov in odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov, in zagotavljanje predpisanega ravnanja z njimi,
2. način in pogoje za posamično ali skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov,
3. obseg obveznosti proizvajalcev izdelkov ali njihovih združenj ali drugih gospodarskih družb, s katerimi proizvajalci izdelkov izpolnjujejo svoje obveznosti, in cilje, ki jih morajo pri izpolnjevanju obveznosti dosežati,
4. vzpostavitev in zagotavljanje informacijskega sistema za spremljanje izvajanja obveznosti proizvajalcev izdelkov ter
5. obveščanje in seznanjanje javnosti z možnostmi ponovne uporabe izdelkov in recikliranja ter drugih načinov predelave odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov.

(8) Vlada v predpisu iz petega odstavka tega člena lahko določi primere, ko okoljevarstveno dovoljenje iz drugega odstavka tega člena ni potrebno, če so izpolnjene predpisane zahteve, ki se nanašajo zlasti na:

1. emisije,
2. vsebnost nevarnih ali škodljivih snovi,
3. rabo energije in
4. vrsto in način nastajanja odpadkov.

(9) Pošiljanje odpadkov se izvaja v skladu s predpisi, ki urejajo pošiljke odpadkov.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM POSTOPKU

Predlagani zakon daje zakonsko podlago za interventno ukrepanje države, potrebno zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja, do katerega je privedlo kopičenje komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč. Ker gre za tveganje, ki že obstoji, in katerega je treba odpraviti v najkrajšem možnem času, Vlada Republike Slovenije predlaga, da se ob upoštevanju 143. in 144. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13 in 38/17), zakon sprejme po nujnem postopku.